

PL ISSN 1427-1570

Місячник Української Греко-Католицької Церкви в Польщі

№ 2-3 (361-362) • Рік XXX • Лютий-Березень

«Негайно постіши на допомогу, перше, ніж поневолять нас вороги, що хулять тебе, Христе Боже наш, і нам погрожують. Побори хрестом таєм тих, що нападають на нас, щоб зрозуміли вони, яка могутня абра правовірних, молитвами Богородиці, єдиний Чоловіколобче».

Неділя Православ'я – I Неділя Великого Посту – 2021

Кожного року, перед празником Воскресіння Христового, починаємо Великий Піст, час, в якому маємо більше удач приснити на молитву, піст, милостиню. Це час на індивідуальну працю над собою, щоб дослідити духовного підвищення, яке надихає нас на дальші етапи нашого життя. Папа Франциск на початок Великого Посту сказав, що піст це паломництво надії. Ми маємо піднайти для себе новий етап в нашему житті. Піст має залишити в нас спідомість цього, що можна щось зробити краще.

Упродовж першого тижня Великого Посту в наших молитвах, псалмах, ми багато чуємо про навернення, про чування на молитві, про віднайдення Божої мудрості, про відновлення від поганих нахилів. Ці богослужіння так уложені, що за своїм змістом пригадують нам, що людина потребує вийти з такого привязання до матеріальних речей, які її зневолюють. Тому у Великому Пості хто бажає, ставляє собі різні завдання та жерт-

вує себе в якомусь наміренні. І це добре.

Наш піст триває 40 днів. Це така наша мандруйка до світлого празника Воскресіння. Таку мандруйку, але 40-літню досвідив Мойсей та ізраїльтяни. У старому Запіті в Кнізі Вихodu ми читаємо про віхід з Єгипту. Чим була ця земля? Місцем зневолення, великого упокорення. У цій землі були вони рабами. Чи мусіли мандрувати стільки літ? Як кажуть біблісти, що дорогу могли перейти в 3 місяці, а воно блукали по пустелі, завертали, нарікали. Не було у них віри. Навіть бажали повернути у Єгипет, щоб не дослідчувати труднощій пустелі. Чи це добре? Ні. Єгипетська земля була їх великим привязанням, була місцем зневолення. Вони мусіли мандрувати 40 літ, щоб до обіцянної землі вийшло наймолодше покоління, але занепокоїло, яке їх було рабами, а розуміло, що може свободно відповідати за свою майбутність.

(Закінчення на 3 сторінці)

Архиєрейська хіротонія Преосвященного Владики Аркадія Трохановського

«...Перший ієр: Приводиться Богом улюбленій, вибраний і потверджений Всесвітліший ієр Аркадій хіронізуваний на єпископа Ольштинсько-Гданського.

Памріз: Чого ради прийшов еси, і чого просиш у нашого смирення?

Найменованій: Хіротонію архиєрейської благодаті, Блаженніший Владико.

Памріз: І як віруєш?...»

(Із Архиєрейської Божественної Літургії

з чаном Архиєрейської Хіротонії) Самбірсько-Дрогобицької єпархії. Торжество відбулося за присутності священства та монашества ново утвореної єпархії, архиєпископа і митрополита Вармінського Юзефа Гужинського, латинських та протестантських священиків, делегацій від воєводських адміністраційних установ, представників освіти та громадських організацій, що діють в регіоні та запрошених гостей. З огляду на стан світової пандемії, у храмі не могло бути надто великого числа вірян, натомість чин архиєрейської хіротонії транслювався мережею осередків місцевого телебачення (так само ж хіротонію можна було подивитися у мережі Ютуб).

Чину хіротонії владики Аркадія Трохановського звершили Блаженніший Святослав (Шентук), Отець і Глава УТКЦ разом з архиєпископом і митрополитом Перемисько-Варшавським Євгеном Поповичем та владикою Григорієм Комаром, єпископом-помічником

Накладення єпископської митри найменованому.

Блаженніший Святослав у проповіді до зібраних у храмі, між іншими, відзначив: «Тут, в Ольштині, ми переживаємо особливу історичну хвилину. Сьогодні ми були свідками потрійної радості Греко-Католицької Церкви в Польщі, яка є радістю усієї помісної Української Греко-Католицької Церкви як на рідних землях, так і розсіяних по всій земній кулі. Сьогодні ми святочно урочисте прославлення нової нашої Ольштинсько-Гданської єпархії. Ми з учасниками співсвідчленення преосвященого владики Аркадія, а також будемо свідками введення на ново утворений престол ольштинсько-гданських єпископів

(Закінчення на 2 сторінці)

Передчасне aggiornamento

Церкви візантійської традиції в усі неділі Великого посту, у Великій четвер і у Великій суботу звершують Божественну Літургію св. Василія Великого. Це сім з десяти днів в літургійному році, коли потенційно — бо молитви анафори служитель читає тайно, як і в Літургії св. Івана Золотоустого — вірів мають на году почуття глибоке богослов'я і католіцького єпископа.

Проте фрагмент цієї епіカリстичної молитви чухти ти, які молиться молебнем, найпопулярнішим варіантом якого є в нашій Церкві Молебень до Пресвятої Богородиці. В ектені, яку співається в молебні, просимо Бога, щоб зберегтися нашему місту/селу і всім містам, селам і країнам «від голоду, загибелі, землетрусу, потону, траду, вогня, мета, нападу чу-

жиців і міжусобної брані». Це останнє з багатьох прохань, які служитель від імені всіх учасників Літургії керує до Бога Отця перед молитвою в наміренні церковної єпархії, що починається словами «Найперше пом'яни, Господи». Є тільки одна різниця, яку ми вже рік маємо право називати великою — в ектені слово «загибелі» замінило «пошесті».

Літургійні тексти повинні називати змін в дусі aggiornamento, тобто осучаснення, досвідування до обставин життя. Наприклад у виголосі літургійної ектені, до слів «Спаситель наш, надії всіх людей на землі і тих, що далеко на морі», в Молитвослові отців Василіан додано слова «та в повітря». В сімнадцятому столітті східні християни кіївської традиції

(Закінчення на 3 сторінці)